

Der er imidlertid endnu en Indvending fra min Side imod det ærede Flertals Forslag til § 6, og den rammer — jeg beklager det end mere — ogsaa det uforandrede Regjeringsforslag. Det er en Indvending, som allerede er gjort gjældende af det ærede Mindretal i Betænkningen og af den ærede Ordfører for Mindretallet i Dag, og det er den, at der gives disse Bestemmelser tilbagevirkende Kraft. Bestemmelserne ville nemlig ikke alene faae Anvendelse paa de Jordbrug, som blive til for Fremtiden, men de ville ogsaa faae Anvendelse paa fuldt dannede Jordbrug og paa Jordbrug, der ikke alene hidtil ere blevne betragtede og behandlede som fri for Fæstetvang —, saaledes som Mindretallets ærede Ordfører udtalte — overensstemmende med de gjældende Lovregler og uden Indsigelse af Administrationen, men som for en Del endogsaa ere blevne til med Administrationens fulde Konsens, fordi det skete i fuldkommen Overensstemmelse med den gjældende Lovgivning. Mindretallet har jo meget godt set Betænkkeligheden derved og har ogsaa i det af det opstillede Forslag undgaaet dette Skjær. Jeg maa tilstaa, at det i og for sig har for mig noget Modbydeligt paa den Maade at give Lovbestemmelser tilbagevirkende Kraft, og det glæder mig at kunne sige, at jeg ikke staar ene med denne Betragtning, men at jeg, foruden Udvalgets ærede Mindretal, har andre og det meget vægtige Stemmer for min Betragtning af dette Forhold. Den Støtte, som jeg vil paakalde for min Betragtning, er den ærede 2den Landssthingsmand for 1ste Kredss (Krieger), hvis Fraværelse her idag jeg i høj Grad beklager, saa meget mere som han viste en saa levende, og jeg kan sige for mig og mange Andre saa overraskende, levende Interesse for de samme Spørgsmaals Behandling ifjor. Jeg nævner det ærede Medlem udtrykkelig ved hans Landssthingsbenævnelse i Stedet for at nævne ham som Justitsminister, thi det var som Landssthingsmand og ikke som Justitsminister, at han i forrige Samling talte fra Ministerpladsen om disse Spørgsmaal. Det er hans Udtalelser ifjor, som jeg vil bringe i Erindring og bruge til Støtte for min Betragtning, at den af den høitærede Regjering foreslaaede og af det høitærede Flertal

anbefalede Bestemmelse, at der gives Loven tilbagevirkende Kraft, er utilstødelig. Den Udtalelse af den ærede 2den Landssthingsmand for 1ste Kredss, som jeg sigter til, vil findes i Landssthingsstidenden, Sp. 2146; jeg citerer den udtrykkelig, fordi det forekommer mig, at, ligesom hans Udtalelser om denne Sag bestaa dig ere mig i frist Erindring, saaledes kan det være ret gavnligt, om de ogsaa vedblive at leve i Erindring hos Thingets øvrige Medlemmer. Han udtalte nemlig, at det var hans Opfattelse, at, „hvad enten den ældre traditionelle Anskuelse er den rigtige, eller den Anskuelse, som Nogle i den senere Tid, navnlig siden 1861, havde troet at kunne gjøre gjældende, virkelig vilde trænge igennem ved Domstolene, bør i begge Tilfælde Lovgivningsmagten gribe ind, men“ — tilføiede han — „naturligvis uden at den Bestemmelse, der nu træffes ved Lov, faar Anvendelse paa, hvad der allerede er sket, altsaa uden tilbagevirkende Kraft“. Jeg haaber, at den Anseelse, som den ærede 2den Landssthingsmand for 1ste Kredss nyder her i Thinget, er en saadan, at en Paakaldelse af hans Vidnesbyrd imod Flertallet og Regjeringen vil være nok til at bevæge baade Flertallet og Regjeringen til at frasalbe deres Formening om, at der skal kunne gives Lovbestemmelser som disse tilbagevirkende Kraft.

Den ærede Ordfører for Udvalget har endvidere bemærket om disse Forslag, at de i Virkeligheden vare en Gjengivelse af de nu gjældende Lovregler, naar man forstod disse rigtig. Jeg tror, at den ærede Ordførers Formening om, at det kun skulde være en senere og endogsaa først i den allernyeste Tid indsmuglet urigtig, administrativ, Praxis, der havde fremkaldt andre Regler — hvilken Forandring tildels vistnok kan finde sin Undskyldning i, at han der støttede sig til Udtalelser fra den ærede 2den Landssthingsmand for 1ste Kredss ifjor — er fuldstændig urigtig. Det vil vistnok erindres, at den nævnte ærede Landssthingsmand ifjor udtalte, at han for sin Del altid havde staaet i den Tro, at Fæsteligten hvilede paa saadanne Steder over 1 Ed. Hartkorn, navnlig paa disse Parceller fra Gaardene, og han udtalte